

ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดมาตรฐานค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

“ทาง” หมายความว่า ทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

“ความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุด” หมายความว่า ความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุดของเครื่องยนต์

“เครื่องมือวัดควันขาว” หมายความว่า เครื่องมือวัดควันระบบวัดความทึบแสงแบบไหลผ่านทั้งหมด (Full Flow Opacity) ที่ให้ควันขาวทั้งหมดไหลผ่านช่องวัดแสงและวัดค่าของแสงที่ทะลุผ่านควันขาว โดยวัดค่าเป็นหน่วยร้อยละของความทึบแสง

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับแก่รถจักรยานยนต์ที่ใช้ในทาง

ข้อ ๓ มาตรฐานค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ ต้องไม่เกินร้อยละ ๓๐ เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดควันขาว

ข้อ ๔ การตรวจวัดค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ให้เป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในภาคผนวกท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

สุวิทย์ คุณกิตติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๘ ง วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒)

ภาคผนวก

ท้ายประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

ข้อ ๑ ความหมายของคำ

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

“ทาง” หมายความว่า ทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

“ความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุด” หมายความว่า ความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุดของเครื่องยนต์

“เครื่องมือวัดควันขาว” หมายความว่า เครื่องมือวัดควันระบบวัดความทึบแสงแบบไหลผ่านทั้งหมด (Full Flow Opacity) ที่ให้ควันขาวทั้งหมดไหลผ่านช่องวัดแสงและวัดค่าของแสงที่ทะลุผ่านควันขาว โดยวัดค่าเป็นหน่วยร้อยละของความทึบแสง

ข้อ ๒ การเตรียมรถจักรยานยนต์ก่อนตรวจวัดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จอดรถจักรยานยนต์อยู่กับที่ในตำแหน่งเกียร์ว่าง

(๒) เดินเครื่องยนต์ให้อยู่ในอุณหภูมิใช้งานปกติ

(๓) ตรวจสอบความผิดปกติของอุปกรณ์เครื่องยนต์ โดยการทดสอบเร่งเครื่องยนต์อย่างช้าๆ จนถึงความเร็วรอบสามในสี่ของความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุด ขณะเร่งเครื่องยนต์ให้สังเกตหรือฟังเสียงสิ่งผิดปกติของเครื่องยนต์ ถ้าพบอาการผิดปกติที่อาจทำให้เครื่องยนต์เสียหายหรือไม่ปลอดภัย ให้ระงับการทดสอบรถจักรยานยนต์จนกว่าจะซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์

ข้อ ๓ การเตรียมเครื่องมือวัดควันขาวให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

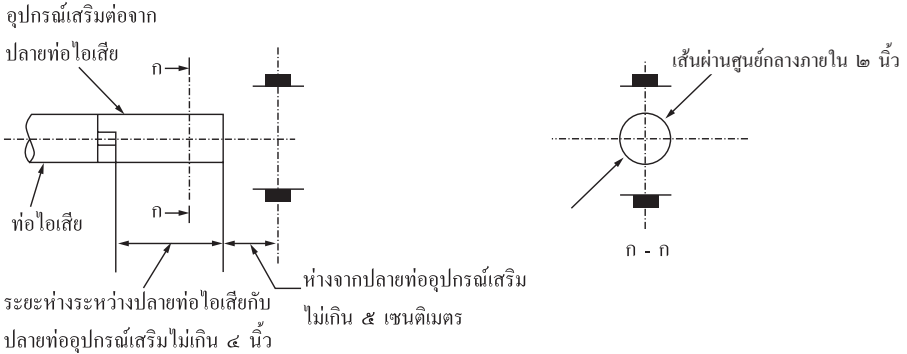
(๑) ทำความสะอาดเครื่องมือ เช่น หัววัด เลนส์กระจกรับแสง และการปรับแต่งเครื่องมือ ตามคำแนะนำของผู้ผลิตเครื่องมือ

(๒) จัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันเครื่องมือจากการรบกวนภายนอก เช่น ลมฝุ่นละออง หรือแสงรบกวนที่จะมีผลทำให้การตรวจวัดผิดพลาดตามคำแนะนำของผู้ผลิตเครื่องมือ

(๓) ติดตั้งอุปกรณ์เสริมต่อปลายท่อไอเสียที่มีลักษณะเป็นท่อกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน ๒ นิ้ว เข้ากับปลายท่อไอเสียรถจักรยานยนต์ โดยให้ระยะห่างระหว่างปลายท่อไอเสียและปลายอุปกรณ์เสริมห่างกันไม่เกิน ๔ นิ้ว

(๔) ติดตั้งหัววัดของเครื่องมือวัดคันขาวเข้ากับปลายท่ออุปกรณ์เสริมที่ต่อกับปลายท่อไอเสีย โดยให้ทางผ่านของแสงอยู่กึ่งกลางท่ออุปกรณ์เสริมและห่างจากปลายท่ออุปกรณ์เสริมไม่เกิน ๕ เซนติเมตร ดังภาพ

ภาพแสดงการติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดกับปลายท่อไอเสีย

- หมายเหตุ**
๑. หมายความว่าถึง หัววัดของเครื่องมือวัดคันขาว
 ๒. ก - ก หมายความว่าถึง ภาพตัดขวางของท่ออุปกรณ์เสริม

ข้อ ๔ วิธีการตรวจวัดคันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) การเตรียมรถจักรยานยนต์และเครื่องมือวัดคันขาวให้เป็นไปตามข้อ ๒ และ ๓
- (๒) จอดรถจักรยานยนต์อยู่กับที่ในตำแหน่งเกียร์ว่าง
- (๓) เร่งเครื่องยนต์อย่างรวดเร็วจนถึงความเร็วรอบสามในสี่ของความเร็วรอบที่ทำให้กำลังสูงสุด จากนั้นปล่อยคันเร่งเพื่อให้เครื่องยนต์กลับมาสู่รอบเดินเบา
- (๔) เร่งเครื่องยนต์ตามวิธีในข้อ (๓) ซ้ำกัน ๑๕ ครั้ง โดยให้บันทึกค่าสูงสุดของคันขาวที่ตรวจวัดได้ในครั้งที่ ๑๑ ถึง ๑๕ และนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ตัดสิน

(๕) กรณีที่มีท่อไอเสียมากกว่า ๑ ท่อ ให้ตรวจวัดคันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ตามข้อ (๑) ถึง (๔) ทุกท่อ และให้ใช้ค่าสูงสุดที่ตรวจวัดได้เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ตัดสิน